

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to:

THE EDITOR,

'The Morning Star',
Diocesan office,
Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q / J / 104 / News / 89

Established : 1841 : A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol:- 152 Jaffna, Friday 09 August 1991 No: 18

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Island : Rs. 100/.
For Advertisements

Apply to:

THE MANAGER

'The Morning Star',
Diocesan office,
Vaddukoddai

Florence Nightingale Award Unique Honour For Green Hospital Nurse

The International Committee for the Red Cross in Geneva has chosen Miss Balaratnam Chithamparanadarajah a Nurse of the Green Memorial Hospital Manipay for the Award of the Florence Nightingale distinguished Service Medal and Certificate for 1989 - 1990. Bala as she is known by her fellow staff and friends rendered a unique service at the Hospital during the months the Jaffna Government Hospital itself had to function in the premises of Green Hospital Manipay. As one would expect when the Hospital was bombed almost all the staff left the premises but Bala with a small team of her friends held the Fort looking after the patients remaining at the Hospital. When the Hospital began to function again after the bombing, the Surgeons of the Government Hospital were operating at the Green Hospital theatre round the clock trying to cope with the numerous injured due to the aerial bombardment and other military operations. The continuous curfew kept away a large proportion of the Nursing Staff. Bala was one of the few standing ever ready to take responsibility and help in numerous ways. Officers of the Red Cross who were stationed at the Green Hospital during those months were able to observe Bala's work and made the recommendation.

We are told this is the first time a Nurse in Sri Lanka has been selected for the Florence Nightingale Award which is given by the I. C. R. C. once in two years.

The Jaffna Branch of the Sri Lanka Red Cross under the Chairmanship of Dr. S. Nachchinakinian arranged a function to formally make this award to Miss Bala Chithamparanadarajah on Wednesday the 24th of July at 11.00 a. m. at the Green Hospital Manipay. Dr. Nachchinakinian who presided over the function pinned the Medal on Bala while Mrs. Vallipuram the Principal of the Government Nursing School in Jaffna pinned the accompanying lapel badge. Prof. A. Thurairajah the Vice-Chancellor of the Jaffna University presented her the Award Certificate and Dr. Mrs. Shanmugam, the Medical Superintendent of the Jaffna Hospital honoured her with the traditional Ponnadai.

The public meeting began with a prayer by the Rev. A. Jeyakumaran.

At the public meeting Dr. Nachchinakinian said that it was significant that the Florence Nightingale Award given to a Nurse in Sri Lanka for the first time has been won by a Nurse at Green Memorial Hospital, Manipay. Green Hospital he reminded the audience played a very important role in the history of Western Medicine in Sri Lanka. Dr. Samuel Green was the first to start a Medical School in Sri Lanka in the 1850s and Green Hospital was the first institution in Sri Lanka to start a regular Nursing School. It is this rich tradition and heritage that produced Nurse Bala Chithamparanadarajah and we are all grateful that the International Committee of the Red Cross has recognised her distinguished service at a time of crisis and military conflict. She served in the face of grave danger and at great risk to her own life. In the spirit of Florence Nightingale herself she placed service before self.

Dr. Mrs. Chandra Ambalavanar the Medical Superintendent of the Green Hospital said that this honour to Nurse Bala is a honour to the Green Hospital itself and to the whole company of Nurses in this and other Hospitals who continue to render service in the midst of great trials and dangers.

Mrs. Vallipuram the Principal of the Jaffna Government Hospital Nursing School was the Chief Speaker on the occasion. She gave a brief outline of the life of Florence Nightingale and how she has come to symbolise all that is best in the tradition of Nursing throughout the world. The Florence Nightingale Award given by the I. C. R. C. once in two years is meant to encourage and promote that spirit of selfless service combined with knowledge and scientific skill.

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, the Bishop of the Diocese also spoke. Miss Bala Chithamparanadarajah thanked the I. C. R. C. for honouring her in this manner and the audience for honouring her by their presence. She said she had not thought of any recognition or reward when she carried out her work with a simple sense of duty. The honour she has received

she said is really a honour for Green Hospital where she received her training and has worked for nearly 20 years.

The Proprietor of Milk White Industries Mr. Kanagarajah who donated the Ponnadai also presented Nurse Bala with a book on Mahatma Gandhi.

Mr. S. Sivanandarajan the Secretary of the Jaffna Branch of the Sri Lanka Red Cross Society who took so much pains to organise the function proposed a vote of thanks.

A fellowship Tea followed the function.

In Treasured Memory of our dearest Loved one

**John Moothathamby
Sabaratnam**

Entered Glory 10-8-1988

Keep him dear Lord
till we meet again in
Thy Kingdom

Sadly missed and
Fondly remembered by
His loving wife and Children

Bishop Visits the Batticaloa District

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar along with the Secretary of the Diocesan Council, the Rev. A. Jeyakumaran and Mr. Vimalan Ashbury visited the Eastern Province from the 4th to the 8th of July. They visited six of the eight Diocesan Church Centres in the Batticaloa District and encouraged the local Church leaders to further strengthen their outreach work. At Periyaniavenai the Bishop blessed the new building that has been completed for the Day Care Centre. Yet another building is now under construction there to house a Weaving Centre. This

Centre will provide employment for several of the local weavers.

Neethichcholai in Raalodai off Valaichemai is one of the new centres started by the Diocese. A comprehensive rural development project has just been inaugurated there by the Diocese. Mr. I. Arulbalan is the Diocesan Worker helping at this project along with his responsibilities at some of the Centres like Kathiraveli, Kalkudah and Kinniyadi. The Day Care Centres at six of the centres are all functioning at full capacity despite the difficult situation in the District. The House at Kiran in which the Day Care Centre is functioning is being extended to provide additional facilities for the children.

The St. John's Boys Home and the St. John's Girls Home at Urance - Batticaloa are two of the very valuable services of the Diocese. There are ninety boys and seventy five girls at these homes. The Rev. Earl Solomons and Mr. Jeevajothy have completed a beautiful new building for the Boys Home. A new building is being planned for the Girls Home also which has some accommodation problems.

The Climax of the Bishop's visit was the Confirmation Service at the St. John's Church, Urance on Sunday the 7th of July when twenty six young people and adults were confirmed.

Help for Widows

A significant help provided by the Diocese was the financial assistance to widows. Their husbands had been killed during the military operation after June 11th 1990. The Rev. Earl Solomons with the assistance of the Roman Catholic Priests had received applications from 163 widows mostly from the Arayampathy Area. The Bishop distributed to more than fifty of them who turned up during that week end. The others were helped during the week. The Diocese spent more than four lakhs of rupees on this programme.

Yet another service was the help given to the injured from the Kokkadicholai massacre wounded at the Batticaloa Hospital. The money for this was raised by the Colombo Church of the C. S. I.

உதயதாரகை

Estd. 1841

மலர் 152

09 - 08 - 1991

இதழ் 17

தாய்மார் புகழ்

(காலம் சென்ற திருமதி வில்லி ராசம்மா கணபதிப்பிள்ளையின் நன்றி செலுத்தும் ஆராதனையில் அருள்திரு. கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் ஆற்றிய அருளுரை 16.6.91)

நானோ ஜீவனுள்ளோர் தேசத்தில் கர்த்தருடைய நன்மையைக் காண்பேன் என்று விசுவாசியா திருந்தால் கெட்டுப் போயிருப்பேன். சங் 27:13

எபிரேய மூலத்தில் "கெட்டுப் போயிருப்பேன்" என்ற தொடர் இல்லை. விசுவாசியாதிருந்தால் என்று வசனம் குறையில் நிற்கிறது. தாவீது ராசா விசுவாசியாதிருந்தால் ..... என் நிலையைக் கற்பனை பண்ணிப்பார்க்கவே முடியாது; அழிந்து போயிருப்பேன். தொலைந்தேன், என்று எண்ணினார்.

தாவீது இராசா எங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதப்பிறவி. துன்பங்கள், துயரங்கள், ஏமாற்றங்கள், பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் அனுபவித்துப் பார்த்தவர். ஆனால் அவரின் வாழ்க்கை பலருக்கு ஆசீர்வாதமாகிவந்தது. அவருடைய ஆட்சிக்காலம் இஸ்ரவேலரின் பொற்காலம் எனப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் இறைவன் மீது அவர் கொண்டிருந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. இப்புவலக வாழ்விலே கர்த்தருடைய நன்மை, ஆசீர்வாதம் தன்னைத் தொடரும் என்று உறுதியாக விசுவாசித்தார். விசுவாசம் வெற்றியைக் கொடுத்தது.

விசுவாசம் என்பது நம்பப்படுபவைகளின் உறுதியும் காணப்படாதவைகளின் நிச்சயமுமாயிருக்கிறது என்று எபிரேய நிரூப ஆக்கி கொண்டு குறிப்பிட்டார்.

என்னைப் பல்படுத்துகின்ற இயேசுக்கிறிஸ்துவனாலே எல்லாவற்றையும் செய்ய எனக்குப் பல முண்டு என்றார் பவுலுட்களார். ஏன் பல்பட்டீர்கள் உங்கள் விசுவாசம் எங்கே போயிற்று? அற்ப விசுவாசிகளே ஏன் பல்பட்டீர்கள்? என்று விசுவாச வாழ்வை வலியுறுத்தினார் இயேசுபிரான்.

கிறிஸ்தவனின் சாரம் விசுவாசமே யாகும். அதுவே அவனுக்கு உந்து சக்தி! சிலருக்குத் துணிவு, மன பலம், தேகாரோக்கியம் குடும்ப ஆதரவு, என்பன வல்லமையைக் கொடுக்கும் கிறிஸ்தவனுக்கு வல்லபையளிப்பது விசுவாசமாகும்.

விசுவாசமுடையவர்களினாலே தான் வீடு நடக்கின்றது. திருச்சபை நடக்கின்றது. நாடு நடக்கின்றது. உலகம் நடக்கின்றது. விசுவாசமில்லாத சந்ததியினராலே ஒன்றுமே முடியாது.

முன்னொரு காலத்தில் எந்தத் தொழிலிலும் ஏமாற்றத்தையே சந்தித்த ஒரு மனிதன் இருந்தான். "தொப்பித் தொழிற்சாலை ஆரம்பி, செல்வம் திரட்டுவாய்"

என்று ஆலோசனை கூறப்பட்டது. சிறிது நாட்கள் அதனைப் பற்றிக் கிந்தித்தான். பின்னர் இனிமேல் மனிதர் தலையிலலாமற் பிறந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று சொல்லி அத்தொழிலையும் கை விட்டுவிட்டான்.

உளவு பார்க்கச் சென்ற காலேப், யோசவா ஆகியோரின் வாழ்க்கையையும் ஏனைய பத்துப்பேரின் வாழ்க்கையையும் எண்ணிப்பாருங்கள். இந்த வகையிலே நம் விசுவாசத்தை, நம்பிக்கையை ஊட்டுபவர்கள் அனைவருமே நமது நன்றிக்குரியவர்கள்.

நமது திருச்சபையிலே கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை வளர்ப்பதில் பெண்களின் பங்களிப்பு மிகவும் முக்கியமானது. பெண்கள் உறுதியாக நிற்பவர்கள். காற்றுக்கு அசையும் நாணலைப் போன்றவர்கள் அல்ல. இதனாலே தான் யாழ்ப்பாணத்தின் முதலாவது சுதேசியக் குரு கிறிஸ்தியன் டேவிட் என்பவர் ஆறு ஆண்டுகளைக் கிறிஸ்தவர்களாக்குவதனை விட ஒரு பெண்ணைக் கிறிஸ்தவன் ஆக்குவது விசேஷம் என்று குறிப்பிட்டார்.

டேல் கார்னாஜி என்ற சிறந்த தத்துவஞானி தமது தாயாரைப் பற்றி, எழுதிய குறிப்புக்கள் உள்ளத்தைத் தொடுவன. இளமையில் வறுமையின் கோரப்படியில் சிக்கியிருந்தது கார்னாஜி குடும்பம். நோய், விவசாயத்தில் நஷ்டம், தலைதூக்க முடியாத கடன் கொல்லை. தகப்பனார் கடன் சேதனையால் தற்கொலை செய்யவும் எண்ணினார். ஆனால் தாயார் உறுதி குலையவில்லை. அன்புடன் கனவனையும் மகன் Dale அவர்களையும் ஆதரித்து வந்தார். "கர்த்தரை நேசித்து அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக் கொண்டால் எல்லாம் சரிவந்துவிடும்" என்று கூறிவந்தார். தினசரி வேதாகமத்தில் ஒரு அதிகாரத்தை வாசித்து முழங்காற்படியுடன் ஜெபம் பண்ணி நித்திரைக்குசென்றார். தாயாரின் விசுவாசம் வீண்போகவில்லை. தந்தை சுமடைந்தார். விவசாயம் செழித்தது. நிலைமைகள் மாறின. தாயாரின் பக்தியும் உறுதியுமே விசுவாசமுமே அழிந்து போகும் நிலையிலிருந்த குடும்பத்தைக் காப்பாற்றின என்கிறார் டேல் கார்னாஜி.

பெண்களின் அன்பினாலும் விசுவாசத்தினாலும் எத்தனை பக்தர்கள் உலகில் தோன்றினார்கள். புனித அருஸ்தினார் தொடக்கம் சாது சுந்தரசிங் வரை, எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை தொடக்கம் வில்லியம் பார்க்கிளே வரை எத்தனை பேரைப் பெண்கள் உருவாக்கியிருக்கின்றனர்.

"பாதம் என்றே வேணும்" என்று பாடிய பக்தன் எரேமியா புலவனின் சந்ததி திருச்சபையை விட்டே விலகியது எரேமியாப் புலவனின் மனைவிக்கு கிறிஸ்தவ விசுவாசமில்லை. இ.கே. இயேசு தாசன் போதகர் தனது மார்க்க சகாயர்களாக எரேமியாப் புலவன், வீரகத்திப்போதகர், வாட்ஸ்வேர்த் பிரசங்கியா; ஆகியோரையே குறிப்பிடுகின்றார். தாய்க்கு விசுவாசம் இல்லாவிட்டால் பிள்ளைக்கு ஒரு பொழுதும் விசுவாசம் ஏற்படாது, ஏனெனில் தாயின் விசுவாசத்தோடு அன்பு, சகிப்பு, நியாயம் தன்னல மறுப்பு எல்லாமே கலந்திருக்கும் தாய் குடும்பத்திலுள்ள பகி, நோய், வறுமை, குழறல், சண்டை, எல்லாவற்றையுமே தனக்குள் அடக்கி விடுவான். எல்லா நிலைபரத்திலும் தனது இன்பங்களையும் வசதிகளையும் மறுத்து மற்றவர்களின் கண்ணீர் துடைப்பான்.

கவிமணி பெண்களுக்காக அறைகூவல் விடுகின்றார்.

"அல்லும் பகலும் உழைப்பவர் ஆர்? - உள்ளத்தில்

அன்பு ததும்பி எழுபவர் யார்? கல்லும் கனியக் கசிந்துருகி

- தெய்வ

கற்பனை வேண்டித் தொழுபவர் யார்?

சிந்திய கண்ணீர் துடைப்பவர் யார்? - பயம்

சிந்தை அசுன்றிடச் செய்பவர் யார்?

முந்து கவலை பறந்திடவே

- ஒரு

முத்தம் அளிக்க வருபவர் யார்?

ஆவிபிரியும் அவ்வேளையிலே

- பக்கத்து

அன்போடகலா திருப்பவர் யார்?

பாவியமனும் வருத்திடாமல்

- ஈசன்

பாதம் நினைந்திடச் செய்பவர் யார்?

அன்பினுக்காகவே வாழ்பவர் யார்? - அன்பில்

ஆவியும் போக்கத் துணிபவர் யார்?

இன்ப உரைகள் தருபவர் ஆர்

வீட்டை

இன் நகையால் ஒளி செய்பவர் யார்?

தாயின் அன்பு பெரிது. கடவுளி

னாலே எங்கும் இருக்க முடிய

வில்லை. எனவே அவர் தாய்

மாரைப் படைத்தார்" என்பது

ஒரு யூதப்பழமொழி. "தாயோடு

அறுசுவையோம்" என்றாள்

ஒளவைப்பிராட்டி.

தாய்மார் மறைந்து விடலாம்.

ஆனால் முடிந்து விடுவதில்லை.

தமது படுக்கைகளில் இளைப்பாறிய

படியே உலகை நடத்திக் கொண்

டிருக்கின்றார்கள்.

"கல்லறை உலகினில் பலவுண்டு

- அவை

சொல்லிடும் கதைகளில் கவி

வுண்டு"

என்பது அருமையான கருத்து.

கல்லறையில் இருந்த படியே அவர்

கள் எத்தனை மகாவீர தியாகி

களை உருவாக்கியிருக்கின்றனர்.

நெப்போலியன் ஐசன்ஹோவர்,

ஆபிரகாம் லிங்கன் ஆகியோர் தமது

தாய்மாரைப்பற்றி எழுதிய குறிப்

புக்களை வாசித்துப் பாருங்கள்.

"All I am, and hope to be I

owe to my Angel Mother"

என்பது ஆபிரகாம் லிங்கனின்

கூற்று.

தொமஸ் கார்வைல் என்ற அறிஞரின் கவிதை உள்ளத்தை உருக்குகிறது.

ஆ, ரொம்! ரொம்!!

நீ இப்போ பலவீனன், நோயாளி உன் கனவு எல்லாம் பாழானது. ஆனால் எக்கின் வெசன் சேமக் காலையின்று

உன் தாயின் குரல் கேட்குது.

"கடவுளை நம்பு - சரியான

தைச் செய்"

எனவே வானம் இடிந்து

விழுந்தாலும்

அதையே செய்வேன் - தயங்க

மாட்டேன்.

Ah Tom Tom, Thou hast

grown old and infirm

And Things have turned out

ill for thee

But from the grave of Eccle-

feshan grave yard yorder

Comes your mothers voice

Saying

Trust in god and do the right

And that I will do though

the heavens fall.

கிறிஸ்தவ விசுவாசமும் விஞ்ஞானமும்

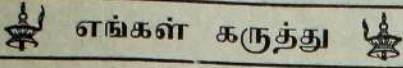
1865 - ம் ஆண்டில் ஓர் மாலை வேளை ஜெர்மானிய இரசாயன வியலாளன் ஆகஸ்ட் கெக்குலே தன் அறையிலுள்ள நெருப்பின் முன் பாதி நித்திரையுடனும் பாதி சலிப்புடனும் அமர்ந்திருந்தான். அவனும் இன்னும் பல இரசாயன வியலாளரும் பென்சீனின் (C6H6) மூலக்கூற்று அமைப்பு பற்றியும் இன்னும் எப்படியாக காபனையும் ஐதரசனையும் கொண்ட அதிகமான சேர்க்கைகளை கட்டி யமைப்பது என்ற பிரச்சனை குறித்து, விடையறியாமல், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு திசையில் நோக்கியபடி ஆழ்ந்த யோசனையிலிருந்தனர். குளிர் காயவேன போடப்பட்டிருந்த நெருப்பை நோக்கியபடி இருந்தான் கெக்குலே. திசுடர், பாம்புகள் ஒன்றின் வாலை மற்றென்று துரத்தியவாறு தொடரான மாலை வடிவில் பின் தொடர்ந்து நாட்டியமாவது போன்று கெக்குலேயின் பாதி உணர்வுள்ள மனதில் பட்டது. மாலை வடிவிலுள்ள 6 காபன் அணுக்கள் அறுகோணவடிவில் தொடுக்கப்படுவதை கருத்து. பென்சீனின் அமைப்பு கருத்து முடியும் என சடுதியாக அவனுக்கு தோன்றியது. உடனடியாக அன்றைய காலத்தில் காபனைப் பற்றி கொண்டிருந்த அறிவுடன் அம்சங்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன.

இன்றைய அபிப்பிராயப்படி, விஞ்ஞானி தன் சொந்த உணர்ச்சிகளுக்கு இடமிளிக்காத முற்றிலும் விஞ்ஞான அணுகுமுறையை பாவித்தே கொள்கை அல்லது விதிகளை ஆக்குவதாக கருதப்படுகின்றது. ஆனால் இவ்வபிராயம் முற்றிலும் சரியானதல்ல. அநேகமான விஞ்ஞானிகள் விஞ்ஞான அணுகுமுறையை விடுத்த, கற்பனை வானிலே சிறகடித்து பறந்து, சிலவற்றை கண்டடைகின்றனர். சிலவேளை இக்கண்டு பிடிப்புகள் அவதானிக்கப்பட்ட ஆதாரங்களினால் ஊக்கப்படலாம். ஆனால் கொள்கையானது. ஆதாரங்களிலேயே நேரடியாக அமைந்திருப்பதாக ஒரு போதும் கூறமுடியாது. அறியப்பட்டிருந்த பென்சீனின் இயல்புகளை விளக்கமுடியாவிடின், கெக்குலே தன் கற்பனையில் முன் (3-ம் பக்கம் பார்க்க)

தாரகை ஒளி

உலக முழுவதும் ஆளக்கூறும் அரசர் அதற்குரிய
காலத்தையே எதிர்பார்த்து இருப்பார்.

எங்கள் கருத்து

நீதி வழுவா நெறி முறை

ஒரு சமுதாயம் முன்னேற்றமடைவதற்கு, அதிலுள்ளவர்கள், தனி யாகவும் கூட்டாகவும் நீதி வழுவா நெறி முறையைக் கடைப்பிடித்தல் அவசியமென்பது முதியோர் வாக்காகும். இதனை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். ஆனால், இவ்வாறு நடைமுறையில் காணப்பட வில்லையே என்றுதான் பலர் ஏங்குகின்றனர்.

நமது உள்ளம் உயர்ந்தால் தான் நாம் உயர்வடைய முடியும். ஞானத்து நீர் மட்டம் உயர உயர - அதிலுள்ள தாமரை மலரின் நீளம் உயர்வது போல், நம் உள்ளம் உயர உயர நமது நடத்தையும் உயர்வடையும். இக்கருத்தை வள்ளுவனர் வலியுறுத்துவதைக் கவனியுங்கள்.

"வெள்ளத் தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர் தம்
உள்ளத் தனைய (து) உயர்வு".

நமது உள்ளம் உயர்வடைய வேண்டுமானால், பயபக்தியுடன் நம்மை சோதித்தறிய வேண்டும். இவ் வழக்கம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டாக வேண்டும். அப்பொழுது இறை ஒளியின் உதவியால், நம் உயர்வுக்குத் தடையாயிருப்பவற்றைக் காண்போம். அவற்றை அகற்ற பரிசுத்த ஆவியான துணையை நாடுவோம்.

நமது வாழ்க்கை, நீதி வழுவா நெறி முறையில் நடைபெற வேண்டும். அப்போது தான் நமது சமுதாயம் முன்னேறும். நம் இனங்கள் முன்னேற்றத்தை அனுபவிப்பார்கள். காந்தியடிகள் இந்நெறி முறையை இறுதிவரை கடைப்பிடித்தார். நாட்டு மக்களும் இவ்வழியைக் கடைப்பிடிக்க, அவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாய் அமைந்தார்.

அடுத்து, அன்பு நிறைந்த உள்ளம் படைத்தவனே, உண்மையான உயிர் வாழ்வு பெற்றவனாவான். அன்பிலாதவன் எலும்பின் மீது தோல் போர்த்த திரு பொருளையே போலாவான். இத்தகையோரின் தலை நல வாழ்க்கை, சமுதாயத்திற்கு எந்த வதத்திலும் உதவற்றதாகும்.

"அன்பின் வழியது உயிர் நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு"

என்ற பொய்யா மொழிப் புலவரின் மெய்யான வாக்கைச் சிந்தியுங்கள்.

ஒரு தனி நபருக்கு, தனிச் சமுதாயத்திற்கு உரிய இந்நெறி முறை, அரசாங்கமும் கடைப்பிடிப்பது அவசியம். இன்று நம் நாட்டு அரசாங்கம், தமிழர் பால் கொடூர நடவடிக்கைகளை அள்ளி வீசி, தமிழ் இனத்தையே அழிக்க முனைந்து வருவதை நாம் காண்கிறோம். இத்தீய மனப்பான்மை, அரசாங்கத்தையே இறுதியில் அழித்து விடும் என்பதே அரசியல் ஞானிகளின் கூற்றாகும்.

இந்த உண்மையை உணர்ந்து நமது அரசாங்கம் நீதி வழுவா நெறி முறையைக் கடைப்பிடித்து, நாட்டு மக்களின் பிறப்புரிமைகளை வழங்கி, அனைவரையும் ஒன்றுபடுத்தும் வழிவகைகளை வகுக்கவேண்டும். "ஒன்று பட்டால், உண்டு வாழ்வு, நமயில் ஒற்றுமை நீங்கின். தமிழர்க்கு டட்டும்மல, நாடு முழுவதும் தாழ்வுறும் என்பது நிச்சயம்,

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கிறிஸ்தவ விசுவாசம்.....

வைத்த அமைப்பு ஓர் கனவாகவே போயிருக்கும். ஏனெனில் இத்த சந்தர்ப்பத்தில் வேறு பலரும் பெண்களை குறத்து, பல் கற்பனைகளை வெளிவிட்டு, பண்பு அதனை வளக்க முடியாமல் போக அவர்களும், அவர்களுடைய கற்பனையும் புலவாணமாய் போனதும் உண்டு. ஆனால் சரியான கோட்பாடு என கருதப்படும்.

கோட்பாடுகள் அவதானித்த அம்சங்களை விளக்குவதோடு நன்று விடாமல், எதிராக நடைபெறும் பற்றியும் கணித ரீதியான முறையுடனான செயல்க்கூடியதாகும்.

விஞ்ஞானி எவ்வளவு ஆர்வமுள்ளவனாக இருந்தாலும் தன் ஆய்வுகளை இயன்ற அளவு சுயகட்டுப்பாட்டுடனும், பாரபட்சம்ன்றியும் விளக்க வேண்டும். காரணம் அவனது தோக்கமானது, தன்னால் விளங்கக்கூடிய அளவு உலகம் உண்மையால் எப்படியாக இருக்கிறதோ, அதை விளங்கப்படுத்துவதே. இதுவே விஞ்ஞானத்தின் ஓர் அடிப்படை கோட்பாடு.

இந்த கொள்கை ரீதியான கவையுக்கும் நிஜ உலகிற்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன? கொள்கைகள், சிந்தனையின் உருவங்க

ளாகையால், 'உண்மை உலகின் நேரடியான படங்கள்' என கருத முடியாது. ஆனால் யதார்த்தத்தை விளக்கப்படுதலும் உவமையாகவே, உண்மையான அமைப்பு பற்றி இவை கூறவில்லை என்றுமோ கூறி முடிக்கவும் முடியாது. "விஞ்ஞானக் கால்களின் தனிப்பண்பு என்னவெனில், அதனை பொய்யாக்க கூடிய தன்மையே" என விஞ்ஞான தத்துவஞானியான கால பொப்பர் வாதிடுகிறார். "பரிசோதனை மூலம் கிடைக்கும் ஆதாரம் எவ்வளவு இருந்தாலும் அவை ஓர் கொள்கையை சரியென நிரூபிக்க போதாது. ஆனால், முரண்பாடான ஓர் ஆதாரம், அக்கொள்கை பிழையென தீர்மானிக்க முற்றும் போதுமான தென்கிறார்".

கிறிஸ்தவ விசுவாசம் வேதாகமத்தின் வெளிப்பாட்டினால் வழி நடத்தப்பட்டபோது, நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய உணர்ச்சி ரீதியான, அறிவுரீதியான உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது என்று பல கிறிஸ்தவ, கிறிஸ்தவ ரல்லாத விஞ்ஞானிகள் சாட்சி பார்ப்பினர். இக்கருத்தை பெரும்பாலான உலக மாந்தரும் ஏற்றுள்ளனர். விஞ்ஞான உலகம் தன் தெய்வீக அத்திபாரத்தை எப்போதோ மறந்திருக்கலாம்.

தொடரும்

உதயதாரகை

புளொரன்ஸ் நெற்றிங்கேல் விருது :

கிறீன் வைத்தியசாலை தாதிக்கு ஒப்பற்ற மதிப்பு

1990 ஆண்டுக்கான புளொரன்ஸ் நெற்றிங்கேல் விருது அதாவது ஒப்பற்ற சேவைக்கான தங்கப்பதக்கமும் சான்றிதழும் மானிப்பாய் கிறீன் ஞாபகார்த்த வைத்தியசாலை தாதி செல்வி பாலரத்தினம் சிதம்பரநடராஜா அவர்கட்கு வழங்க ஜெனீவாவில் இருக்கும் செஞ்சிலுவை சர்வதேச குழு தீர்மானித்தது. யாழ்ப்பாண அரசாங்க வைத்தியசாலை மானிப் கிறீன் ஞாபகார்த்த வைத்தியசாலையில் செயலாற்றிய காலப்பகுதியில் பாலா என்று நண்பர்களும் சகபாடிகளாலும் அழைக்கப்படும் செல்வி பாலரத்தினம் சிதம்பர நடராஜா ஓர் ஒப்பற்ற சேவையை வைத்தியசாலைக்கு வழங்கினார். மானிப்பாய் வைத்தியசாலை குண்டு வீசப்பட்ட பொழுது பெரும்பாலான உத்தியோகஸ்தர்கள் அவ்வளகத்தை விட்டு ஓடிவிட்டனர். ஆனால் பாலா சிந்து கூட்டத்தாரோடு வைத்தியசாலையில் எஞ்சி இருந்த நோயாளிகளை பராமரித்தார். குண்டு வீச்சின்பின் வைத்தியசாலை மறுபடியும் இயங்கத் தொடங்கிய பொழுது அரசாங்க வைத்தியசாலை வைத்திய நிபுணர்கள் நான் முழுவதும் சத்திர சிகிச்சை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். வான வெளித் தாக்குதலினாலும் போர் நடவடிக்கைகளினாலும் காயமுற்றோரை இவர்கள் சத்திரசிகிச்சை செய்து பராமரித்தனர் இக்காலகட்டத்தில் தொடர்ந்து ஊரடங்கு பிறப்பிக்கப்பட்ட படியால் பெரும்பாலான தாதி பெண்கள் வேலைக்கு வரவில்லை. ஆனால் பாலா அவ்விடத்திலேயே நன்று பல்வேறு வழிகளில் பொறுப்பு எடுத்து உதவி செய்தார். கிறீன் வைத்தியசாலையில் தங்கியிருந்த செஞ்சிலுவை உத்தியோகஸ்தர்கள் இதனை அவதானித்து அவரது பெயரை இந்த வருதுக்கு சபாரசி செய்தனர்.

2 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை வழங்கப்படும் இவ்விருது இப்பொழுதுதான் முதல் முதலாக இலங்கையில் இருக்கும் ஓர் தாதிக்கு வழங்கப்படுகிறது. யாழ்ப்பாண செஞ்சிலுவைச் சங்கத் தலைவர் வைத்திய கலாநிதி S. நச்சினார் கினியா இவ்வருதை வழங்குவதற்காக ஓர் விழாவை ஒழுங்கு செய்தார். இவ்விழா ஜூலை மாதம் 24 - ம் திகதி புதன்கிழமை காலை 11.00 மணிக்கு மாநிடபாய் கிறீன் வைத்தியசாலையில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவுக்கு வைத்திய கலாநிதி நச்சினார்க்கினியா தலைமை தாங்கி தங்கப்பதக்கத்தை அணிவித்தார். அரசாங்க தாதிப்பயிற்சிக்கலுரி அதிபர் திருமதி வல்லிபுரம் கேடயப்பட்டத்தை அணிவித்தார். யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழக உபவேந்தர் பேராசிரியர் A. துரைராஜா சான்றிதழ் வழங்கினார். யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலை வைத்திய மேற்பார்வையாளர் வைத்திய கலாநிதி திருமதி சண்முகம் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்தார்.

பகிரங்கக் கூட்டம் வண. A. ஜெயக்குமாரன் ஜெபத்துடன் ஆரம்பமானது பகிரங்கக் கூட்டத்தில் வைத்திய கலாநிதி நச்சினார் கினியர் பேசும் போது புளொரன்ஸ் நெற்றிங்கேல் விருது முதன்முதலாக இலங்கைக்கு வழங்கப்படும் போது அது மானிப்பாயில் உள்ள கிறீன் ஞாபகார்த்த வைத்தியசாலை தாதிக்கு வழங்கப்பட்டது

குறிப்பிடத்தக்கது என கூறினர். இலங்கையில் மேல் நாட்டு வைத்திய வரலாற்றில் கிறீன் ஞாபகார்த்த வைத்தியசாலை ஓர் முக்கிய பங்கை வகுத்திருக்கிறது என கூறினர். இலங்கையில் 1950 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை ஆரம்பித்தவர் வைத்திய கலாநிதி கிறீன் சாமுவேல் ஆவார்.

இலங்கையில் முதன் முதலாக தாதி பயிற்சி நிலையத்தை உண்டாக்கியதும் கிறீன் வைத்தியசாலையே இந்த பரம்பரியம் தான் தாதி பாலா சிதம்பர நடராஜாவை உருவாக்கியது இராணுவ கெடுபிடியின மத்தியிலும் பிரச்சனைகள் மத்தியிலும் அவருடைய ஒப்பற்ற சேவையை மதித்துப் பாராட்டியமைக்காக சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்துக்கு நன்றி உடையவர்களாக இருக்கிறோம். தன்னுடைய சொந்த உயிருக்கு ஆபத்து வரும் வேளையிலும் மிகவும் பயங்கரமான சூழ்நிலையிலும் அவர் சேவை செய்தார். தன்னைப் பாதுகாப்பதிலும் பாக்க சேவை செய்வதே பேரானது என புளொரன்ஸ் நெற்றிங்கேல் மனப்பான்மையை எடுத்துக் காட்டினார்.

கிறீன் வைத்தியசாலை வைத்திய மேற்பார்வையாளர் திருமதி சந்திரா அம்பலவாணர் தனது உரையில் பாலாக்கு வழங்கப்பட்ட இப்பெருமை கிறீன் வைத்தியசாலைக்கும் ஆபத்துக்கள், பிரச்சனைகள் மத்தியில் தொடர்ந்து சேவையாற்றும் எல்லா தாதிமாருக்கும் உரியதாகும். யாழ்ப்பாண அரசினர் வைத்தியசாலை தாதிப் பயிற்சி நிலைய அதிபர் திருமதி வல்லிபுரம் அன்றைய பிரதம பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்டார். 2 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினால் வழங்கப்படும் புளொரன்ஸ் நெற்றிங்கேல் விருது தன்னலமற்ற சேவையையும் விஞ்ஞானத்திறனையும் அறிவையும் வளர்ப்பதற்காக கொடுக்கப்படுகிறதென்று கூறினர்.

யாழ்ப்பாண அத்தியட்சாதின் அதி. வண. D. J. அம்பலவாணர் அவர்களும் இவ்விழாவில் பேசினார். செல்வி பாலா சிதம்பர நடராஜா இவ்வாறு தன்னை பெருமைப்படுத்தியதற்காக சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினரையும் தங்கள் பிரச்சனத்தினால் கௌரவித்த மற்றவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்தினார். அவர் தனது உரையில் சாதாரண கடமை உணர்ச்சியோடு என் வேலைகளைச் செய்து கிடைக்கும் என்றோ அதற்கு பெறுமதி கிடைக்கும் என்ற சிந்தனையே எனக்கு இல்லையென கூறினார். அவருக்கு கிடைத்த பெருமை 20 வருடகாலமாக தனக்கு பயிற்சி அளித்த கிறீன் வைத்தியசாலையையே சாரும் என கூறினார்.

மில்லைவற் தொழிற்சாலை முகாமையாளர் அவருக்கு பொன்னாடையும் வழங்கி மகாத்ம காந்தியின் புத்தகம் ஒன்றினையும் வழங்கினார்.

இவ்விழாவை அதி கிரமத்தோடு ஒழுங்கு செய்த இலங்கை செஞ்சிலுவைச் சங்க யாழ்க்கிளை காரிய தரிசி திரு. S. சிவானந்தராஜான் நன்றியுரை வழங்கினார். இதனை தொடர்ந்து ஐக்கிய தேசிய விருந்து நடைபெற்றது.

EDITORIAL

"What Men live by"

He is despised and rejected of men; a man of sorrows and acquainted with grief and we hid as it were our faces from him he was despised and we esteemed him not — Is 53: 3.

These verses are part of Isaiah's suffering servant song. Old Testament scholars are still investigating who this suffering servant was. Some scholars are of opinion that this poem grew out of the history of the Jewish people. Foreign domination, Captivity and natural calamities were the prominent features of the 3000 years of Jewish history. But the Jews continued to believe that they were the chosen people. Believing that God had made a covenant with them tried to live according to the regulations laid down by him. But centuries of prolonged agony in spite of their attempt to lead a righteous life, made them ponder over their life and destiny. They felt that they were chosen to suffer and endure hardship for the well being of other nations. Two thousand years after Isaiah's lamentation Shakespeare depicted their plight in those memorable words of Shylock. "Sufferance is the badge of all my tribe".

The predicament of the Sri Lankan Tamil is not very different from that of the Jewish people. All over the world there is much prejudice against this nation. We do not wish to delve into the causes of this sad state of affairs. But everybody knows that it is very much there. In foreign embassies Sri Lankan Tamil is taboo; often he is abused by the Visa officers. In the Air Ports his passport is taken for the most rigorous scrutiny. In the countries where he had sought refuge the threat of deportation looms over his head. Some South Indian universities we understand have laid down that no admission should be granted to Sri-Lankans.

In his own country the academic and intellectuals are subjected to the most shameful humiliation. They are forced to wait in long queues for a piece of soap or a Kilegram of dhal. Being subject to Aerial bombardment, helicopter shooting, artillery shelling and gunboat firing have become common place to them. Human lives are destroyed at the rate of ten lives per day since June 1990. Innocent children are dying without proper food, medical care and transport facilities. There is an imminent danger of the entire school system collapsing as public exams are not conducted.

During the early days of gloom many international agencies and church organizations showed much concern in this problem. Now it looks as if everybody is tired. The church leaders of the south and the left parties which were at one time showing some interest have now lost their enthusiasm.

Leo Tolstoy in one of his gorgeous short stories "what men live by" concludes that men in this world live by the love of God and not by the security arrangements which human beings devise. The Psalmist says

"To God alone my soul waits in silence
From him comes my salvation"

Jesus Christ while proclaiming the good News befriended the Samaritans, Zealots, Tax Collectors, sinners and other marginalized people despised by the community. He decided to take an unequivocal stand with the poor and outcasts of society. He had compassion even for the tortured highwayman at the time of his death. The Samaritans the outcasts of the Jewish society found solace in him. They were so enchanted by him that they besought him that he would tarry with them.

A Tamil poet Vethanayaga Bhagawathar offers a meaningful prayer.

"The Day is spent now it is night
O' noble one come visit us
Partake please in our meal
low though our stature may be.

This is our humble prayer in these days of anxiety and fear.

TO OUR READERS

We regret that due to the shortage of News Print we are compelled to print only a limited number of this issue. We request those who receive this to share it with others.

The University of London and the World of Learning 1836 — 1986

A group of Scholars from the University of London have brought out a most valuable commemorative volume to mark the 150th Anniversary of the founding of the London University. As often happens with such collective productions the volume which was to have come out in the 150th year in 1986 has been published only in 1990.

Over the Century and a half since its foundation the University of London can claim to have exerted an influence on the intellectual life of Britain to rival that of Oxford and Cambridge. It was the pioneer in promoting the cause of University education for women. George Grote the Vice-Chancellor who advocated this cause said it was based on "the plainest Principles of Justice". "Women are human beings and no more to be denied the benefits of education than any other members of the human race". This volume appropriately carries an important article by Gillian Sutherland on "The University of London and the Higher Education of Women".

The University during the eventful 150 years and more has grown to be the largest and most diverse British University. London University's academic reputation and the cultural life of the Capital have drawn scholars and students not only from Britain but also from almost every other Country, a fact mirrored by the authority of its External degrees throughout the World.

The Series of Essays in this commemorative volume by outstanding scholars in each field ranging from the Humanities, Music, Laws and Theology to the Sciences, Engineering, Medicine and Education, sets the internal history of the University against the wider background of learning. Divided by College, around the twin poles of the Godless University College, London (U.C.L.) and the Anglican, King's College, the University has been united by faculty. A number of Colleges may claim pre-eminence in certain areas (Imperial in Science; London School of Economics (L.S.E.) in politics and economics; the teaching hospitals in Medicine). Yet these disciplines have been taught throughout the University.

In his introduction F. M. L. Thompson quotes these interesting words about the University by Negley Harte who wrote the History of the University "Two

figures have long haunted attempts to describe the University of London: the taxi-driver and the foreigner. The one can rarely identify where it is and the other can never understand what it is".

This volume helps the readers to get a glimpse of "What it is".

Thanksgiving Service

A Service of Thanksgiving for the life and work of the late ARUNASALAM EDWARD RATNASAMY was held at the J. D. C. S. I. Chankanai Church on Saturday the 15th June, 1991 at 3.00 p. m. The Rev. V. N. Tharmakulasingham, the Circuit Pastor led the Service, and Mr. P. Loganathan, the worker-in-charge assisted him. The lessons were read by Mrs. T. Jeyachandran and Mrs. R. Nesarajah, the daughter and the daughter-in-law respectively. A special song was sung by the members of the family. A Tribute was paid by Mr. A. Kadirgamar, the Former Principal of Jaffna College and the Registrar of Christian Theological Seminary, drawing his observations from the student days upto his whole Teaching Career of Mr. Ratnasamy. His steadfast commitment to teaching and his natural leadership qualities were brought with great vividness. He belonged to a generation known for their deep commitment to their profession and conscious attempt for perfection in their endeavours. Mr. Kadirgamar also emphatically stressed the fact that Mr. Ratnasamy belonged to an impressionable generation of Jaffna College alumni steeped in the traditions of the American Ceylon Mission and a generation that very devotedly inherited that tradition and faithfully transmitted it to the present generation for which the present generation is deeply grateful.

The Rev. T. S. Premarajah who preached the Sermon, said that those living and gone beyond live in Christ and belong to Christ, and with this conviction we who live dedicate our lives for God's purpose in Christ's way. The Service closed with the benediction by the Bishop.

All were invited for a fellowship tea at the ancestral home. All who were present shared the deep gratitude of his children and grandchildren and their families, — Mr. & Mrs. R. Nesarajah (Bank of Ceylon), Mr. & Mrs. T. Jeyachandran (Worker-in-charge, Nunavil), Mr. & Mrs. R. Ratnarajah (Maldives) for, the life and work of Ratnasamy Master.